

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 000211 09 Кж
Бања Лука, 16.2.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ј. А., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, Ћ. Б., адвоката из С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 02.02.2009. године, у сједници вијећа одржаној 16.2.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ј. А., изјављена против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 02.02.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 02.02.2009. године, у оквиру контроле оправданости притвора након потврђивања оптужнице, оптуженом Ј. А. продужен је притвор тако да притвор по овом рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двје) године рачунајући од 03.12.2008. године, као дана потврђивања оптужнице. Притвор је продужен из разлога прописаних одредбама члана 189. став 1. тачка а) и г) ЗКП РС, уз обавезу суда да свака два мјесеца врши контролу оправданости притвора.

Против овог рјешења бранилац оптуженог, Ћ. Б., адвокат из С., је благовремено изјавио жалбу, који рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Приједлог жалбе је да се побијано рјешење преиначи, према оптуженом укине притвор и одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу у којем се побија жалбом, а у складу са чланом 312. ЗКП и у вези са чланом 109. Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 119/08), одлучено је као у изреци из сљедећих разлога:

Жалба браниоца оптуженог истрајава у тврдњи да не постоји нужан степен основане сумње, као законски услов за продужење притвора против

оптуженог, јер у оптужници ни на који начин нису описане његове активности нити индивидуализирана сама радња извршења нити то произилази из исказа свједока. Овакав прговор жалбе није основан јер из образложења рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 Кпс од 03.12.2008. године, којим је оптуженом продужен притвор након потврђивања оптужнице, произилази јасан закључак да је оптужени Ј. А. починио кривично дјело које му се потврђеном оптужницом ставља на терет. Осим тога, након доношења одлуке о потврђивању оптужнице, по становишту овога суда, није могуће, са успјехом, жалбом којом се напада рјешење о притвору које се доноси у оквиру контроле оправданости притвора након потврђивања оптужнице, оспоравати постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, а исто тако ни правну квалификацију кривичног дјела. Стога овај суд није прихватио приговоре жалбе којим се покушава довести у питање постојање основане сумње да је оптужени Ј. А. починио кривично дјело које му се ставља на терет потврђеном оптужницом Окружног тужилаштва у Источном Сарајеву број: КТ-25/2001 од 25.11.2008. године.

Жалба такођер истрајава у тврдњи да се не може извући закључак да је оптужени био у бјекству јер оптужени или неко од његове породице нису примили било какав позив или обавјест да се води истрага или кривични поступак против њега и да то тужилаштво ничим није доказало, па стога није било мјеста продужењу притвора према оптуженом са разлога из тачке а) и тачке г) члана 189. став 1. ЗКП-а. Образлаже то наводима да је оптужени отишао у И. гдје се запослио, а свака 2-3 мјесеца је долазио у мјесто пребивања.

Неосновани су овакви жалбени наводи што се тиче разлога за притвор из члана 189. став 1. тачке а) ЗКП јер из списка предмета произилази да је против оптуженог донесена наредба о спровођењу истраге од стране надлежног тужиоца, да тада у истрази није саслушан због чега је издата наредба за његово довођење, да из обавјештења МУП-а Т. кантона од 14.1.2008. године произилази да се оптужени налази у И. на основу чега је закључено да се оптужени налази у бјекству па је против њега наређено, а затим и расписана међународна потјерница. По овом основу оптуженом је одређен, а затим продужен притвор након што је оптужница против њега потврђена. Све ове околности, а имајући у виду тежину кривичног дјела за које је оптужен и запријечену казну за ово кривично дјело, представљају околности које указују на опасност од бјекства, како то правилно закључује побијано рјешење. Жалба, дакле, поново оспорава постојање овог притворског разлога, али поново не указује на неке нове чињенице или околности, које су се измјениле након доношења посљедњег рјешења о притвору, па стога и овај суд налази да је продужење притвора по овом основу оправдано, из разлога који су дати у побијаном рјешењу.

Насупрот приговорима из жалбе, којима се оспорава правилност закључка из побијаног рјешења о постојању разлога за притвор по ревидираном притворском основу из члана 189. став 1. тачка г) ЗКП, овај суд налази да из начина извршења и посљедице кривичног дјела које се оптуженом ставља на терет произилази закључак о постојању разлога за притвор по том притворском основу. Чињеница да је оптужени, како му се потврђеном оптужницом ставља на терет, заједно са још четири лица, пуцањем из аутоматског оружја бацањем експлозивне направе на камион, у коме се налазило више цивила, лишио живота

осам цивила и тиме починио кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва, и по оцјени овог суда оправдава закључак да се околности под којима је кривично дјело извршено (без обзира на протек времена од његовог извршења) могу окарактерисати ванредним. У питању је кривично дјело које, поред општих услова у виду законом запријеђене казне (казна затвора преко десет година), има и посебну тежину, проистеклу из начина извршења дјела и посљедице, те да би пуштање на слободу оптуженог имало за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Тиме се стичу сви разлози за продужење притвора по ревидираном притворском основу из члана 189. став 1. тачка г) ЗКП, па је првостепени суд правилно поступио када је у поступку контроле оправданости притвора, продужио притвор оптуженом.

Из наведених разлога, а примјеном члана 328. став 3. ЗКП-а, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић